

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fillér.

Egyes szám ára
20 fillér.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdetésidj:
egyhuszados papírsor
10 fillér, többszörös
hirdetésért jutányosabb.

Nyitlár: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Tűzoltó-adó.

A községi képviselőtestület utolsó ülésén nevezetes indítványt tett annak egyik érdemes tagja. Az indítvány, a melynek előterjesztőjét kétségtelenül ez uttal is a közügyek iránt mindenkor tanusított buzgalma vezérelte, méltán számíthat Aszód minden lakosának különös érdeklődésére. Mert a mit ez indítvány elérni törekszik, egyaránt érinti mindnyájunk legfontosabb — vagyon, sőt életbiztonságunk érdekét. Okos gondolat szüleménye a javaslat, a mely közérdekű voltánál fogva megérdemli, hogy vele e helyütt foglalkozzunk.

Aszódon több, mint három évtizede működik az önkéntes tűzoltó-testület. Mit jelent egy község lakosaira nézve egy ilyen testület létezése, ezt fejtegetni fölösleges. Elég arra rámutatnunk, hogy ennek hiányában megfelelő számu fizetéses tűzoltók alkalmazása súlyos anyagi terhet róna a község polgáira; a kényszer tűzoltóságnak a hatóság részéről való elrendelése pedig éppenséggel nem találkozónék a polgárok tetszésével. Mert bizonyára kevesen akadnának, a kik a hatóság azon parancsoló

intézkedésének, mely szerint a község férfi lakosai időközönként tűzoltói gyakorlatokat végezni, tűz esetén pedig segílyt nyújtani kötelesek — szívesen alávetnék magukat. Pedig a hatóság ezen parancsának minden nyegyvenkettedik életévét be nem töltött férfi engedelmeskedni tartozik.

E mellett a kötelességnek nem spontán, nemes emberi érzésből eredő teljesítése, de a felsőhelyről jött parancsnak való kényszerű engedelmisség a vagyon és életmentés munkáját aligha tudja sikeresen végezni. Az ilyen tűzoltó parancsot teljesít, de a mellett ott pusztulhat bárki és bármi.

Az önkéntes tűzoltót ellenben a benne rejlő humanus érzése, az önzetlenség és önfeláldozás nemes tulajdonságai serkentik, buzdítják, hogy — ha kell, saját élete árán is minden kényszerből menten és ellenszolgáltatás nélkül — segítségére legyen azoknak, a kik arra veszélyes helyzetükben rászorulnak. Ez az erkölcsi erő minden külső parancsnál hatalmasabb, mely a mikor érvényesül, igazi nemes és egyben eredményes munkát is végez.

Aszódon is vannak ilyen nemesen

gondolkodó és érző férfiak, a kik szolgálatukat veszélybe jutott embertársaik rendelkezésére bocsájtva egyesültek, testületé szervezkedtek, hogy így együttes és a testület fokozott erkölcsi szellemétől áthatott erővel megvalósíthassák azt, a mire önként vállalkoztak. A testület vezetősége és működő tagjai teljes mértékben megfelelnek feladatuknak.

Ámde a testület működése — rajta kívül álló okokból bár, — mégsem mondható tökéletesnek. Mert a veszélyt megelőző intézkedéseket megfelelő szertár és őranya hiányában, a melynél fogva állandó őrseget sem állíthat fel — működése köréből kizárni kénytelen. Csak példászerűleg említettük ezen hiányokat, a melyekhez még sok egyéb is sorakozik. Mindez pedig azért van, mert a testület nem részesül azon anyagi támogatásban, a melyre feltétlenül szüksége van, hogy hivatásának minden tekintetben megfelelhessen. A pártolótagok díjából, az évenként tartani szokott mulatságokból befolyó jövedelmek a testületnek még legszükségesebb kiadásait sem fedezték. És hiába igyekezett a testület,

TÁRCA.

Nyári séták.

Elbeszélés.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

I.

Az erdőszélen, hol a dombról lehuzódó ösvény elkanyarodik s a szélesen elterülő rét a kocsí útjára vezet, melyen egyenesen a félórányira fekvő városba lehet jutni, egy levágott fatörzsön ül egy csinos fiatalember és olvas. Mellette a fűvön egy kis nyolcadrét fűzet hever, ezt néha fölveszi, pár sort ír bele, aztán leteszi s újra elmerül könyvébe.

A domb felől most egyszerre valami feleselés hangzik le hozzája:

— De én még látni akarom bükkfámat, kiforrt-e már rajta nevem?

— De kedvesem, nem mehetünk már az erdőbe, késő az idő.

— Hisz még csak nyolcadfél, kilencre otthon lehetünk.

— Micsoda beszéd ez? — Atyád nyolc órákor megkívánja a vacsorát, csak nem várakoztathatjuk meg másfél óra hosszúig!

— No hát te menj haza Mukival, én Bertáékkal elmegyek kedves fához.

— De édesem, nem megyünk, a mamát nem hagyjuk magára.

— De hisz Muki —

— Kérem, kérem — én nem engedhetem, hogy Ön elváljék tőlünk.

— De én látni akarom fámat!

— Leány, ki ne hozz a békettüremből! — Fogja karját Muki. Menjünk.

— Nem kell a karja. Menjen a mamával.

A feleselő sétálók a lejtőn lefelé haladva észre vették a fiatalembert, aki nem valami barátságosan nézett feléjük. Alkalmasint nem tetszett neki, hogy olvasmányában zavarták.

A csoport halgatva ment el mellette, két férfi és három nő; egy szürke, egy bordeaux és egy crème-szín ruhás. A szürke öreg volt már, elől ment egy cilindres fiatal emberrel, akinek pisze orra és kecskeszakállja volt. Utánuk ballagott a bordeaux, aki fiatal asszonynak látszott, egy körszakállas férfival ment karonfogva. Leghátul ment a crème-szín, gyönyörű fiatal leány; piros arca, karcsu hajlékony termete, gömbölyű tagjai erőre, egészségre mutattak. Durcásan ballagott a párok után, becsukott napernyőjével csapkodva az utszéli fehérlevelű sárgakeblű vadvirágokat.

A fiatal ember térdén nyitva volt a könyv. A leány belenézett a könyvbé, aztán megnézte a fiatal embert, villogó szeme szurt, mint a gyilok, de vérpiros ajkai szélén hamis mosoly lappangott. Most egy pillanatra megállt merészen, ráhajolt a fűben heverő fűzetkére, aztán fölkapta fejét, halk elfojtott nevetés hangzott föl ajkán s utána szökdelt a társaságnak.

Abba a fűzetbe pedig éppen az előbb ezeket a sorokat írta a fiatal ember:

Az ég sötétebb, szívem vadabb lesz,
Erős kezemmel Norvégia erdeiből
Kitépem a legmagasabb fenyőt,
S belemártom az Aetna
Izzó torkába és
Ily tűzbe mártott óriási tollal
Irom föl a homályos égi boltra:
„Ágnes, szeretlek!”

A fiatal ember csodálkozva nézett a különös leány után, aki oda merete dugni az orrocskáját, ahova nem illett.

A kanyarodónál elmélyedt az ösvény ott, ahol a kocsíuttra huzódott. A leány most leült az ösvény partjára úgy, hogy a fiatal ember ráláthatott, de a társaság az ifjut nem láthatta.

— Mit csinálsz édesem? — hangzott a fiatal asszony szava.

— Nem megyek tovább! — kiáltá vissza a leány.

Most a kecskeszakállas cilindres ifju sietett hozzá.

— De kérem, az istenért ne ellenkezzék!

— Elkísér a fához?

— De látja, nem tehetem: a mama —

— No hát menjen a mamához. Majd papálhat a papával. Pompás lesz a papa, szószos vesepecsenye gombóccal.

— Hagyja, Muki — kondult meg az öreg harang: nem kell hozzá szólni, majd utánunk jön.

Ebben azonban a kedves mama nagyon

intézményét tökéletesíteni, törekvésénél előbbre nem juthatott, mert minduntalan utjába állt a leküzdhetetlen nehézség: a fejlesztéshez szükséges anyagi eszközök hiánya.

Végre most, a képviselőtestület ülésén elhangzott indítvány reményt nyújt a helyzet javulására, — arra, hogy a tüzoltó-testület nem lesz kénytelen többé mellőzni oly intézkedéseket, a melyek nélkül működése csak fél munka és a melyeknek hiányát a lakosság károsan érezheti.

Arról van szó, hogy a pártoló tagok díjának eltörlésével a község minden háztulajdonosa köteleztessék a tüzoltó-testület fenntartási költségeihez való hozzájárulásra. Ezzel megszűnnék az az évek óta tartó akadály, mely a testület működését megakasztotta. Másrészt a község háztulajdonos polgárait sem fogja súlyosan terhelni a hozzájárulás kötelezettsége, mert csak egy minimális összeg lesz az, mely az egyes háztulajdonosra kivettetik. És az igazságosságnak is megfelel majd az ily értelemben hozandó határozat, mert valóban nem méltányos, hogy — mint eddig — csak némelyek viseljenek terhet, holott a testület azoktól sem vonja meg a segélynyújtást, a kik semmiképen sem támogatták. Hiszen a tüzoltók első sorban a háztulajdonosok javára vannak, ezeknek tehát főérdekük, hogy a testületet fentartsák. Nézetünk szerint tehát kívánatos volna az indítványnak elfogadása és pedig azon alakjában, mely a hozzájárulás mennyiségét arányosan állapítja meg és osztja fel a módosabb és kevésbé módosabb háztulajdonosok között. Így évenként állandóan összegyűl majd olyan összeg, mely elegendő lesz, hogy a testület mindazon eszközök beszerzéséről

gondoskodhassék, a melyeknek birtokában semmi akadályja nem lesz többé annak, hogy hivatását a község polgárainak javára, úgy a veszély megelőzése, mint bekövetkezése esetén annak elhárítása tekintetében kellően betölthesse.

Nem hisszük, hogy akadna egy is a képviselőtestület tagjai között, a ki a saját és a község minden, — különösen háztulajdonos lakosának érdeke ellenére nem csatlakoznék a már előterjesztett és legközelebb ismét tárgyalásra kerülő rendkívül üdvös indítványhoz. Ennek elfogadása — meg vagyunk győződve róla — csak nagyobb buzgalomra serkentené az oly dicséretre méltó tüzoltó-testületet, a mely ellenkező esetben a polgárság kárára önkéntes működését beszüntetni volna kénytelen. És ekkor szükségképen be kell következnie azon állapotnak, a melytől bizonyára minden polgár irtózik, — a kényszertüzoltóság behozatalának.

Semmi kétségünk tehát, hogy reményünkben csatlakozni nem fogunk és a képviselő-testület az indítványt elfogadja.

Az aszódi Petőfi szobor bizottság működése.

Irta: Bentsik József.

II.

Közleményeimben a szobor bizottság működéséről kellene szólanom, e helyett azonban sajnós — csak az a részvétlenséget és nemtörődömséget említhetem fel, a melyet mozgalmunk további intézésekor szomorúan tapasztalnunk kellett. Az elnökök, jegyzők, titkár, ellenőr és pénztárnokokon kívül 72 szoborbizottsági tagot választottunk úgy Aszód, mint a vidék lakosai közül,

azonban — tisztelet a kivételeknek — a megválasztott bizottsági tagok nagy része, midőn megválasztásukat velük közöltük, még csak azt sem találta érdemesnek, hogy az elnökséggel tudatta volna, helyet óhajt-e foglalni a bizottságban vagy nem; a közgyűlésekre pedig, melyekre a tagok több alkalommal meghívtak, nem jelentek meg, úgy hogy gyakran alig lehetett nagy nehezen és nagy fáradsággal 3—4 tagot összehozni; sőt midőn a gyűjtés eredményéről való elszámolás végett 1906 évi márc. 15-ére újabb közgyűlést hívtam egybe, azon csupán hárman jelentek meg, úgy hogy ezek zárták le a pénztári naplót.

Látván ezt a nagy részvétlenséget, csupán még egy alkalommal hívtam egybe a szoborbizottságot azért, hogy részint beszámoljunk a már egybegyűlt összeggel, részint pedig véglegesen megállapítsuk a létesítendő szobor méreteit és azt, hogy a remélhetőleg befolyandó összeget irányadóul véve, mily összeget vehetünk combinációba a szobor kivételének költségeire. S akkor is megtörtént az, hogy a pénztárnokokon kívül egyetlen egy bizottsági tag sem jelent meg az ülésen.

Mindezek dacára sem riadtam vissza a nem remélt részvétlenségtől, s folytattam erőm és tehetségemhez képest a további gyűjtést és agitációt s most sem adom fel a reményt, hogy ha hamarabb nem is, de öt év múlva állni fog Aszódon Petőfi Sándor ércszobra.

Ezek után áttértek a befolyt adományok részletezésére.

Első sorban is hálásan kell felemlítenem, hogy még mielőtt a gyűjtőleveket szétküldöttük volna, báró Prónay Dezső ur ömeltósága 400 koronát juttatott kezemhez

csatlakozott. A leány várt egy ideig, merőn nézve a társaság után s mikor már vagy ötven lépésnyire lehetek, akkor egyszerre fölugrott, visszafordult az erdei utra s egyenesen a fiatal ember felé sietett. Oda érve, egy pillanatra visszadöbönt, maga elé nézett, keble pihegett, keze remegett a napernyőn, de aztán egyszerre fölkapta fejét, egy határozott mozdulattal az ifju elé lépett s megszólította merészen:

— Bocsánat uram —

Az ifju hirtelen fölállt s udvariasan meghajtá magát. Most tünt föl délceg, imponáló alakja.

— Parancsol nagysád?

— Ismer ön innen egy erdei utat, mely a városba vezet?

— Ismerek többet is egynél.

— Szabad egy nőnek a férfi lovagiasságára hivatkozva, Önhöz kérést intézni?

— Rendelkezék velem!

— Vezessen engem a legrövidebb utra; de úgy, hogy az elhagyott társasággal össze ne kerüljek. Magam akarok a városba jutni.

— Szívesen. De tudnom kell, a város melyik részében lakik?

A leány megnevezte az utcát, azlán sürgetve mondá:

— Gyorsan kérem! — Valaki visszajöhet értem.

Az ifju előre sietett, a leány követte, he az erdőbe.

— Az istenért, kérem, gyorsabban! — hiszen mászunk!

A fiatal ember neki iramodott, a leány mindenütt nyomában. Mindig hegynek mentek. Végre az emelkedés megszűnt s egy kocsiutra értek. Az ifju homlokáról csorgott a verejték; a leány is fel volt hevülve, de olyan könnyen lépdelt, mintha csak reptül volna.

— Ez aztán tüdő! — gondoló az ifju; — hát a szíve vajjon milyen lehet?

Eddig szótlanul haladtak, de a kocsiuton az ifju megszólalt:

— Nagysád! szabad valamit kérdeznem?

— Kérdés, mit akar kérdezni?

— Semmi olyat, ami a kíváncsisággal van atyafiságban.

— Nos, úgy kérdezhet.

— Mi lesz önre nézve kellemesebb: ha én hallgatom s hagyom Nagysádat gondolataiba merülni, vagy ha egy kissé csevegünk?

— És Ön mit szeretne jobban?

— Bizonyosan az utóbbit, de nem rólam van szó.

— Nos hát, csevegjünk. Nekem úgy-e bár szabad kíváncsinak lennem, legalább arra, hogyan fog Ön csevegni velem ismeretlenel, ha nem akar kíváncsinak feltűnni?

— Oh nincs könnyebb annál, van ezerféle téma.

— Az ezer közül mondjon egyet.

— Például — például —

— Például — vágott most szavába a leány — mit gondolt Ön rólam, mikor papirosába néztem?

— Semmit, annyira meglepett.

— Engem is.

— Nagysádat? Ugyan mi lephette meg?

— Az, amit olvastam. Olyan világmegvétel hangulatban voltam akkor, hogy kiestem egyszerre a társadalom keretéből s azt tettem, mit egykor mint gyermek nevelőnőm notice — könyvecskéjével... Képzelve, mit olvastam benne — azt, hogy: „Szeretlek én egyetlen virágom!” — Hahaha! — Pedig milyen szent, ájtatos volt! — Pergamen-arcu azt látszott mutatni, hogy már megfőzték olajban és lám — mi volt a könyvében! — Kacagtam. Akkor megverték érte. Most a pajkos gyermek újra fölbredt bennem és ime — amint, az Ön papirosába tekintek, ezt olvasom benne: „Ágnes szeretlek!” — Hahaha, — hogy szeretne most engem megverni, úgy-e, mint akkor a gouvernante!?

— Megverni — nem; de kacagása most nem talál. A pergamen arcu gouvernante-ot kinevethette Ön, de én nem vagyok olajbafőtt szent, nekem jól áll az, amit irtam.

— Ah — oh — milyen önértetes!

— Nem, csak természetes. Hát ki szeressen, ha az nem, aki fiatal?

— Természetes? az Aetnába mártott toll? egy fenyőszál mint toll?

— Az csak a szenvedély hyperboléja. Különböztet ez a merészséget nem én követtem el.

— Tudom: Heine. Ön Heine versét fordította?

a szobor alap javára, azon kikötéssel azonban, hogy ha a szobor bármi okból nem létesülne, ezen összeget az aszódi szegények javára fordítsam.

Aszód lakosai közül többen kötelezték magukat 10 év alatti befizetésre. E helyütt csak azokat említjük fel, akik nagyobb, legalább 100 K-nyi összeggel járultak a szoboralaphoz. Ezek a következők:

Aszódi hitelbank és takarékpénztár, Aszódi takarékpénztár, dr. Deér Endre, Bentsik József, Sárkány László, Latzkovszky Lajos, Diamant Antal, Feuermann József és Löwy Manó, Brüll Soma, Langfelder és Hermann, Lengyel testvérek, Léska József, Tér Mihály, Diamant Mór, Bentsik János, Huszerl Sándor, Wahl Ignác, Bolla Lajos, Forschner Mór, Stropf László, Krenko István, idb. Haraszti Mihály urak és öz. Kovácsy Mihályné urnó.

Az aszódiak 10 évi lekötöttségére összesen 4990 koronát tesz ki.

(Folyt. köv.)

Hirek.

— **Kinevezések.** A vallás és közoktatásügyi miniszter az aszódi állami kisdudóvoda felügyelőbizottságának elnökévé: Sárkány Lászlót, rendes tagjaivá pedig: dr. Gál Adolfnét, Bentsik Józsefnét, Sárkány Lászlónét, Matolcsy Kálmánét, Reiner Józsefet, Beke Gyulát és Matolcsy Kálmánt nevezte ki.

— **Halálozás.** A vasutas pályatársak s Aszód város közönségének mély részvétele mellett kísérték szerdán f. hó 3-án délután utolsó útjára Zsigmond István m. á. v. ellenőrt, Aszód állomás elhunyt áruépítészét. A megboldogult 10 éven át volt az aszódi áruépítész vezetője s ezen idő alatt nyílt, őszinte modorával, emberszeretettel általános becsületet, tiszteletet és szeretetet szerzett magának. A tél folyamán a még élete javakorában lévő alig 36 éves embert nehéz kór támadta meg. Ott kellett hagyania néki oly kedves hivatalát, amelybe

— **Igen.** Szükségem van rá egy Heinéről irt tárcacikkbe. Nos így talán nem fogja olyan nevelésnek találni.

— **Csalódik!** nem magán a tárgyon nevettem; van valami eredeti ebben a véletlenben, hogy éppen én —

Szava hirtelen elakadt.

— Mit akart mondani? — kérde az ifju.

— Tudja, ön azt mondta, hogy nem lesz kíváncsi.

— De hisz amit mondani akart, azt nekem szánta már.

— Oh éppen nem, azért halgatom el. Ugy is kellett néni többet csevegtem már; tudja, hogy gouvernante-om volt, aki szerelmes dalokat jegyzett föl notice-könyvébe és hogy én pajkos gyermek voltam, akit megverték.

— És tudom, hogy pajkos gyermek még most is, aki most sokkal jobban megérdemli, hogy kikapjon, ha hazakerül.

— Hogy-hogy, uram?

— Tegyük föl, hogy ön valami rossz emberre akadt volna.

— Rossz emberre? — talán rablóra? —

Oh uram, a rablók nem támadnak meg ilyen fiatal lányokat, mert azoknál nincs pénz. Aztán meg annyi emberismeretem csak van, hogy önt ilyen rossz embernek ne nézzem. Aki Heinéből fordít szerelmi vallomásokat, az nem törí fejét azon, hogy megtámadjon egy nőt, ki bizalommal fordul hozzá,

nem is tért többé vissza. Künn a temetőben a nyitott sirhantnál Halász Dezső állomás-főnök könnyeik megható szép beszédében bucsuztatta el a kedves bajtársat s méltatta érdemeit. Az elhunyt özvegyén kívül három kis gyermeke és széleskörű rokonság gyászolja.

— **Főesperes választás.** A pestvármegyei ág. ev. esperesség főesperessé nagy szótöbbséggel Sárkány Béla kecskeméti lelkész, eddigi alesperest választotta meg.

— **Iklad község képviselőtestülete** április hó 28-án Micsinay Ernő törvényhatósági bizottsági tag elnöke alatt számadó gyűlést tartott. A számadások rendben találatván, a felmentvény a szokásos fentartás mellett a községi bíró, jegyző és pénztárnoknak megadatott.

— **Vizsga az ág. ev. népiskolában.** Az aszódi ág. ev. elemi népiskolában f. hó 3-án délelőtt tartotta Szilárd János domonyi lelkész, dékán és Fehérkuti Béla domonyi ev. tanító, censor a folyó évi nyári iskolavizsgálatot. A nyilvános évszáró vizsga 4-én délelőtt folyt le az evangélikus templomban számos szülő és tanügybarát jelenlétében. Az aszódi ev. egyház valóban büszke lehet tanterőire.

— **Madarak és fák napja.** A verségi róm. kath. népiskola növendékei a madarak és fák napja alkalmából május 9-én előadják Loveczky Ernő 2 felvonásos alkalmi énekes gyermekszínművét. Az előkészületekből ítélve az előadás sikerültnek ígérkezik, mely iránt az érdeklődés ugy a községben, mint a vidéken igen nagy.

— **Tüz Kartalon.** E hó 2-án kigyuladt báró Schosberger Lajos kartali uradalmának egyik munkásháza, a melyben 103 munkás lakott. A tüzet a munkában levő szülők gyermekei okozták, akik gyufával játszva, a lakásban levő egyik szalmazsákot meggyújtották. Szerencsére a gyermekeknek bajuk nem történt, ellenben a ház a munkásoknak összes holmijával együtt teljesen leégett. A kár mintegy 4000 korona, a mely azonban megtérül, mert az uradalom a munkások holmijait is bebiztosította.

— **Szünik a száj- és körömfájás.** E hó 4-én Iklad község a száj- és körömfájás miatt elrendelt zárlat alól feloldatott.

Éppen kiértek a sötét erdőből. A nap egészen leszállt, de a félhomályban még látni lehetett az ifju jóakaró mosolyát.

— Kisasszony, ön nagyon járatlan az életben. Fogalma sincs arról, hogy vannak finom gonoszok —

— Oh nem is akarom ismerni őket! — Az ostobákat már ismerem — elég volt!

Ilyen beszélgetés közben érték be a városba, majd a megjelölt utcába. A leány megállott egy ház kapuja előtt, mely még nyitva volt. A toronyóra éppen akkor verte el a kilencet.

— Nos uram, itt elválnék. De előbb egy helytelen véleményét akarom helyre igazítani. Ön azt hiszi felőlem, hogy én tapasztalatlan vagyok. Ne higgye. Sokkal jobban ismerem az életet, mint gondolná. Van tudomásom arról a gonoszságról is, amire ön célozott. De én az ilyen rossz emberek számára mindig tartogatok magamnál valamit. Nézze csak!

Ezzel egy kis vékony tört vonta elő zsebéből.

— Lásza. Ezzel szoktam neveket faragni a fába. Ha ön rossz ember lett volna s engem átölel, szívébe verem ezt a kést. Biztosítom, hogy elég lett volna önnek az itéletnapig!

(Folytatása következik.)

— **Okmányhamisító.** Folyó hó 5-én beállított községünk jegyzői hivatalába Unghi István verségi lakos, kovács-segéd és felmutató Matolcsy Kálmán közs. jegyző előtt egy — Kálmán István aszódi gőzmalom-tulajdonos aláírással ellátott bizonyítványt, amely szerint ő a nevezett gőzmalomban Aszódon, mint fűtő működött s kérte annak hitelesítését. A közs. jegyzőnek gyanus volt a dolog, mert Kálmán István aláírását sehogy sem tudta felismerni a felmutató okmányon. Nyomban távbeszélőn megkérdezte Kálmán Bertalan társ-tulajdonost, a ki kijelentette, hogy ilyen nevű fűtőjük soha sem volt, s a bizonyítvány nyilvánvalóan hamis, az azt felmutató egyén alighanem közönséges csaló. A községi jegyző erre nagyobb bizonyosság okáért a közs. rendőrrel Kálmán Bertalanhoz kísértette, amikor is beigazolást nyert, hogy Unghi sohase volt itt alkalmazva, senki sem ismeri. A közs. rendőr Unghit ezután a közs. jegyzőhöz visszakísértte, a ki átadta őt az éppen jelenlévő csendőrjárnoknak. Eleinte a csendőrök előtt is hazudozni próbált, hogy a bizonyítványt ugyan nem Kálmán István, hanem annak volt gépésze Madlena Pál állította ki, azonban már arra a kérdésre hogy mikor és Madlena hol lakik, válaszolni nem tudott. Megmotozása alkalmával még egy másik bizonyítványt is találtak nála, amelyet mint később bevallotta — a hitelesített kért írással együtt ő maga irt, s amelyet Gyuró Pál közs. rendőr kezéből kiragadvá, felét a szó szoros értelmében megette, így akarván a bünyjeltől megszabadulni. Nem első esete lehetett ez az illetőnek, mert még attól sem riadt vissza, hogy a rendőrrel és csendőrökkel a bünyjel megsemmisítése érdekében birokra keljen. Az ípsét a csendőrök pártfogásukba vették.

— **Himlőoltás.** Aszódon e hó 6-án volt az első himlőoltás. A jövő héten Szombaton délután 4 órakor a község házaiban fognak ugy a kisdudek, mint az újraoltandók beoltani.

Közigazgatás.

Aszód község képviselőtestülete május hó 9-én d. u. 2 órakor ülést tart a következő tárgyszorozattal:

1. Weiner Dávid indítványa a község háztulajdonosainak a tűzoltó-testület fenntartási költségeihez való hozzájárulása tárgyában.

2. A gymnasium évi segélyének felemelése.

3. A járási szék hely létesítése tárgyában beadott indítvány.

4. A vármegye alispánjának rendelete értelmében néh. József főherceg felállítandó szobrára kiutalandó adomány.

5. Községi jegyző előterjesztése az utcák öntözése tárgyában.

Egészségügy.

A ragályos betegségektől Aszód és Kartal hosszú idő óta nem tud megtisztulni; ha néhány napon enyhülés áll be, ez úgy látszik, hogy csak azért történik, hogy a következő napokon újabb erővel s tömegesen jelentkezzen ragályos betegülési esetek.

Hogy a járvány oly nehezen pusztítható ki, ennek nagy részt népünk is oka, a mely nem tartózkodik attól, hogy ragályos betegeket látogasson meg és ezáltal széthordja a fertőzés csiráját az egészségesek közé.

Ragályos betegségben elhalt gyermek temetésén tömegesen vesz részt, ilyen körülmények között a járványos betegségek állandó s mély talajra találnak.

Megbetegedett Aszódon roncsoló toroklobban 1, vörhenyben 2 (egy 32 éves nő) s kanyaróban 1. Kartalon roncsoló toroklobban 5.

— **A magyar kir. államvasutak nyári menetrendjébe** beállított háló- és étkezőkocsik közlekedéséből kiemeltük a következőket:

Hálókocsik. Budapest—Kassa—Poprádfelka között indul Budapestről esti 10 órakor, Poprádfelkára érk. reggel 6 ó. 23 p. A pótjegy ára: 1.

HIRDETÉSEK

jutányos árban a kiadóhivatalban vétetnek fel.

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni a nagy-
érdemű közönséget, hogy üzletemet

bőrkereskedéssel

kibővítettem.

Jutányos árban kapható nálam: **talp-
áru**, valamint **gazdasági gépekhez szük-
séges mindennemű szijak.**

Tisztelettel

DIAMANT MÁRTON

vas- és bőrkereskedése, Aszódon.

Hirdetmény.

Az aszódi izraelita hitközség tulajdo-
nát képező **régi templomépület, a hozzá
tartozó, körülbelül 160 □-öl területtel**

eladó.

Venni szándékozók sziveskedjenek írás-
beli ajánlatukat **dr. Hacker István** hitk.
elnöknél legkésőbb f. hó 25-ig beadni.

Aszód, 1911 május 5-én.

**Az aszódi izr. hitközség
előljárósága.**

Szerkesztői üzenetek.

— **G. A. Budapest.** Dehogy közöljük. Szó se lehet róla. De hogy is kívánhat ilyet tőlünk Ön, aki még a helyesírás legelemibb szabályaival sincs tisztában. Azt pedig be fogja látni, hogy a poetika licencia nem ad a költőnek ahhoz szabadságot, hogy ezuttalt — „ezuttallt“-nak, tekintetes-t meg — „tekintettes“-nek írja. A többi rémes hibákat nem is említjük. Tanuljon meg tehát mindenekelőtt helyesen írni s ha már mindenáron költő akar lenni, azután költőn. Minket azonban kíméljen meg.

— **Kényes helyzet.** Teljes őszinteség az egyetlen mód megőrizni önmagunk becsületét, mikor bekövetkezik a szerelem kiapadása, mely nem egyéb a szív hamis bukásánál.

— **Csunya.** Ne essék kétségbe. A női szépség nem egyéb, mint a zsiradék szerencsés és arányos eloszlása a bőr alatt.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmatáru nagykereskedő
Aszód

a **Mc. Cormick** amerikai mezőgaz-
dasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó
összes cikkekben. 22 52

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

	reggel 5 ⁰⁰	reggel 6 ²⁵	reggel 6 ⁵⁵	reggel 8 ¹⁰	reggel 8 ³⁵	d. u. 12 ³⁰	d. u. 2 ³⁰	d. u. 3 ⁰⁰	d. u. 5 ¹⁰	d. u. 5 ⁵⁵	d. u. 6 ⁴⁰	este 7 ³⁵	este 8 ⁰⁰	este 10 ²⁵	éjjel 11 ¹⁰	éjjel 11 ³⁵
Budapest k. p. u. indul																
Aszód ... .. érkezik	7 ⁵⁵	7 ²⁵	8 ³⁵	9 ⁴⁰	10 ¹⁵	2 ⁰⁷	4 ²⁰	3 ⁰⁴	6 ¹⁷	7 ¹¹	8 ²⁹	9 ¹²	9 ³²	11 ⁴²	1 ⁰⁰	1 ²²
Aszód ... .. indul	7 ⁵⁰	7 ²⁵	8 ⁴⁰	9 ⁴¹	10 ¹⁸	2 ²³	4 ²²	3 ³⁴	6 ¹⁸	7 ¹²	8 ³⁰	9 ¹³	9 ³³	11 ⁴³	1 ⁰³	1 ³⁰
Hatvan ... .. érkezik	8 ²⁵	7 ⁴¹	9 ⁰⁷	10 ⁰⁹	10 ⁴²	2 ⁴⁰	4 ⁵⁰	4 ⁰⁸	6 ³⁵	7 ³⁸	9 ⁰²	9 ³⁰	9 ⁵⁴	12 ⁰⁵	1 ³³	1 ⁵⁸
	éjjel 2 ²²	éjjel 3 ⁰⁷	éjjel 4 ³¹	reggel 5 ⁴⁷	reggel 6 ¹⁰	reggel 6 ⁴⁵	d. e. 7 ³⁰	d. e. 8 ⁵⁰	d. e. 11 ⁴⁰	d. u. 12 ¹⁰	d. u. 1 ¹²	d. u. 4 ²⁵	d. u. 6 ¹²	este 6 ⁵⁷	este 8 ⁰⁸	este 9 ³³
Hatvan ... .. indul																
Aszód ... .. érkezik	2 ⁵³	3 ³⁹	4 ⁵⁵	6 ¹⁵	6 ³²	7 ¹¹	7 ³²	9 ⁰⁸	11 ⁵⁷	12 ³⁶	1 ³⁰	5 ⁰⁷	6 ³⁴	7 ³⁵	8 ²⁵	9 ⁵¹
Aszód ... .. indul	3 ⁰³	3 ⁴⁴	4 ⁵⁶	6 ¹⁶	6 ⁴²	7 ¹³	7 ³³	9 ⁰⁸	11 ⁵⁷	12 ³⁷	1 ³⁰	5 ⁰⁹	6 ³⁵	7 ²⁶	8 ²⁵	9 ⁵¹
Bpest k. p. u. érkezik	5 ¹⁰	5 ³⁰	6 ³⁰	7 ⁴⁰	8 ¹⁵	8 ⁴⁵	9 ²⁵	10 ²⁰	12 ⁵⁰	2 ¹⁵	2 ³⁰	6 ⁵⁵	8 ⁰⁹	8 ⁵⁰	9 ²⁰	10 ⁵⁰

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a város házával szemben.

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

oszt. 9:60 kor., II. oszt. 7:20 kor. — Poprádfelkáról indul esti 10 ó. 40 p., Tátralomnicról esti 8 ó. 45 p., Kassáról éjjel 1 ó. 15 p., Budapestre érkezik reggel 7 órakor.

Budapest—Fiume között indul Budapestről este 6 ó. 15., és este 7 ó. 40 p., Fiuméba érkezik reggel 7 ó. 10 p., illetve 8 ó. 50 p., — Fiuméből indul este 6 ó. és este 7 ó. 56 p., Budapestre érkezik reggel 8 ó. illetve d. e. 9 ó. 35 p. A pótvagy ára: I. oszt. 12 kor., II. oszt. 9 kor.

Budapest—Wien között indul Budapest keleti p.-u. este 10 ó. 50 p., Wienbe érkezik reggel 7 ó. 23 p., és indul Budapest nyugati p.-u. este este 9 ó. 30 p., Wienbe érkezik reggel 5. ó. 50 p. A pótvagy ára: I. oszt. 9:60 kor., II. oszt. 7:20 kor. — Wienből indul éjjel 10 ó. 20 p. és éjjel 11 ó. 05 p., érkezik Budapest keleti p.-u. reggel 6 ó. 25 p., illetve érkezik Budapest nyug. p.-u. reggel 7 ó. 40 p.

Budapest—Berlin között indul Budapest nyugati p.-u. este 6 ó. 50 p., Berlinbe érkezik d. e. 11 ó. 08 p. és Berlinből indul d. u. 4 ó. 39 p., érkezik Budapest nyugati p. u. d. e. 9 ó. 40 p. A pótvagy ára: I. oszt. 13 márka, II. oszt. 10 márka.

Konstantinápoly — Budapest—Berlin között indul Konstantinápolyból este 8 ó. 23 p., Budapestre érkezik d. u. 1 órakor. — Budapestről indul d. u. 3 órakor, Berlinbe érkezik reggel 7 ó. 45 p.-kor. — Berlinből indul este 7 ó. 23 p.-kor, Budapestre érkezik d. u. 12 ó. 50 p.-kor, Budapestről indul d. u. 3 ó. 20 p.-kor, Konstantinápolyba érkezik reggel 7 ó. 47 p.-kor. A pótvagy ára: I. oszt. 29 frank, II. oszt. 21 frank 24 cent.

A felsoroltakon kívül közlekednek még hálókocsok: Budapest—Segesvári, Budapest—Arad—Piski—Predeal—Bukaresti, Budapest—Piskii, Budapest—Báziási, Budapest—Temesvár—Bukaresti vonalakon.

A hálókocsok csak I. vagy II. oszt. menetjegyekkel bíró utasok által — megfelelő pótvagy váltása mellett — használhatók.

Étkezőkocsik közlekednek:

Budapest keleti p.-u.—Wien között; indul délelőtt 9 ó. 20 p. és délután 2 ó. 05 p.-kor.

Budapest nyugati p.-u.—Wien között; indul délelőtt 7 ó. 55 p., d. u. 2 ó. és d. u. 5 ó. 15 p.-kor.

Wien—Budapest keleti p.-u. között; indul délelőtt 8 ó. 50 p. és d. u. 1 ó. 50 p.-kor.

Wien—Budapest nyugati p.-u. között; indul délelőtt 9 ó. 05 p., d. u. 2 ó. 10 p. és d. u. 4 ó. 50 p.-kor.

Budapest nyugati p.-u.—Kolozsvár között; indul d. u. 2 ó. 05 p.-kor.

Kolozsvár—Budapest között indul reggel 5 ó. 20 p.

Budapest keleti p.-u.—Fiume között indul reggel 7 ó.

Fiume—Budapest között indul reggel 8 ó.

Budapest keleti p.-u.—Kassa—Oderberg között indul reggel 6 ó. 45 p.-kor.

Oderberg—Kassa—Budapest között indul Oderbergől reggel 9 ó. 52 p. és Kassáról d. u. 5 ó. 21 p.

Budapest nyugati p.-u.—Zsolna között indul reggel 7 ó. 05 p.-kor.

Zsolna—Budapest között indul d. u. 3 ó. 20 p.-kor.

Budapest keleti p.-u.—Sátoraljaújhely között indul reggel 7 ó. 20 p.-kor.

Sátoraljaújhely—Budapest között indul d. u. 4 ó. 39 p.

Az étkező- és buffetkocsik étkezőtermeit I. és II. oszt. utasok vehetik igénybe. A buffetkocsikban levő, ülőhelyekkel bíró szakaszok ülőhelyeit csak I. osztályu jegyekkel bíró utasok.